

Uvodno obraćanje visokog predstavnika Valentina Inzka na koncertu povodom obilježavanja desete godišnjice Komisije za očuvanje kulturnih spomenika, osnovane u skladu s Aneksom 8

Dame i gospodo,

Posebno mi je zadovoljstvo da budem dio ove manifestacije, jer rezultati Komisije za očuvanje kulturnih spomenika pokazuju da Daytonski sporazum *može* funkcionirati, i to za dobro *svih* građana Bosne i Hercegovine.

Današnja manifestacija organizirana je zajedno sa evropskom kulturnom organizacijom Europa Nostra, i mislim da to pokazuje da je kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine važno ne samo za građane ove zemlje nego i za građane cijele Evrope.

Godine 2010. godišnja nagrada koju zajedno dodjeljuju EU i Europa Nostra (u međuvremenu poznata kao 'Oskar za kulturu') dodijeljena je Komisiji za zaštitu kulturnih spomenika BiH.

Te godine nagrada je dodijeljena jedino ovoj komisiji, a u obrazloženju je istaknuta koliko su – za cijelu Evropu – važni napori ove institucije na zaštititi, obnovi i unapređenju kulturnog nasljeđa ove zemlje.

Nasljeđe Bosne i Hercegovine uključuje islamsku, hrišćansku i jevrejsku umjetnost, arhitekturu i književnost – i odražava njihovu međusobnu interakciju – interakciju koja je proizvela

jedinstvenu evropsku tradiciju tolerancije i kreativnosti.

No, kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine i dalje napadaju oni koji žele da ga se odreknu iz ideoloških razloga. A kada nije predmet napada, kulturno nasljeđe je zanemareno zbog administrativnih ili finansijskih ograničenja.

Veliko evropsko umjetničko, arhitektonsko blago i bogatstvo pisane riječi se sistematski degradira. Muzeji, galerije i biblioteke su primorani na zatvaranje.

Ovo je pitanje koje brine ne samo akademike i umjetnike. Brine i građane širom zemlje, bez obzira kojoj zajednici pripadaju, jer nestaje *njihova* kulturna baština. Ne smije se dozvoliti da propadnu institucije koje čuvaju tu baštinu.

U trenutnoj predizbornoj kampanji čuli smo slične slogane o opasnostima koje jednom narodu prijete od drugog i o neizbježnosti, čak i poželjnosti, podjele.

No, svi mi znamo da u Bosni i Hercegovini postoji daleko starija i daleko bogatija tradicija povjerenja, tolerancije i pluralizma. To je tradicija koja se odražava u kulturnoj baštini čije je čuvanje, prema Dejtonskom mirovnom sporazumu, povjereno ovoj komisiji.

Debata o kulturi i spomenicima kulture nije samo debata o muzejima ili bibliotekama, o džamijama ili crkvama. To je debata o duši Bosne i Hercegovine, a tu dušu vrijedi sačuvati.

Hvala.